

ОЦІНКА НЕБЕЗПЕК УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ

Трофімова А. І., студентка 2 курсу факультету транспортних систем та технологій

Чухломіна Я. І., студентка 2 курсу факультету транспортних систем та технологій

Білим П. А., доцент кафедри охорони праці та безпеки життєдіяльності

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Стан захищеності громадянського суспільства, що характеризується відсутністю небезпеки для життя та здоров'я людей є одним із головних завдань держави. Ця функція держави, спрямована на захист населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій шляхом запобігання таким ситуаціям, ліквідації їх наслідків і надання допомоги постраждалим у мирний час та в особливий період, одним з завдань єдиної державної системи цивільної безпеки є прогнозування і оцінка соціально-економічних наслідків надзвичайних ситуацій, визначення на основі прогнозу потреби в силах, засобах, матеріальних та фінансових ресурсах. Отже оцінка стану урбанізованих територій за рівнем забезпечення цивільної безпеки є актуальною та своєчасною задачею [1, 2].

Концептуальний підхід в оцінці урбанізованих територій за рівнем небезпек різного характеру базується на аналізі та комплексній оцінці наявних загроз та їх реалізації. У зв'язку з тим що загрози різного характеру мають відмінність в інтенсивності реалізації та масштабності негативних наслідків, існує об'єктивна необхідність у розробці методики оцінки, яка повинна враховувати наявні розбіжності такого характеру.

Концептуальний підхід до оцінки і районування урбанізованих територій за рівнем безпеки в даній роботі базується на тому, що інтенсивне втручання людини в рівновагу навколишнього природного середовища несприятливо позначається на рівні цивільної безпеки. Негативна дія різко посилюється при надзвичайних ситуаціях природного і техногенного характеру. Національна стратегія по оптимізації дій та заходів підвищення рівня безпеки для населення і навколишнього середовища повинні спиратися на сучасну оцінку стану природного середовища, потенційних небезпек природного і техногенного характеру.

Відповідно до концепції в дослідженні використовувалися такі критерії як «реальна реалізація небезпек і потенційна небезпека, стан».

Показники, які характеризують ці критерії, повинні бути типовими незалежно від розташування урбанізованої території мати високу інформативність, адекватність в оцінці небезпечних чинників. Вони повинні враховувати: компонентний аналіз стану безпеки; основні види негативної дії антропогенних чинників, особливості території; відображати основні

функціональні використання територій (лісогосподарська, сільськогосподарська, промислово-урбаністична).

Показники базуються на існуючій статистичній, моніторинговій та експертній інформації по кожному регіону.

Література

1. Добров Г.М. Экспертные методы в научно-техническом прогнозировании. – К.: Наукова Думка, 1974. 346с.

2. Выгодский М.Я. Справочник по высшей математике. – М.: АСТ: Астрель, 2006. – 901 с.

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ЗБУТОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ НА ЗОВНІШНІХ РИНКАХ

Фурса М.В., студентка, магістрант 2 курсу Економічного факультету
Величко К.Ю., канд. екон. наук, доцент кафедри Міжнародної економіки

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Економічний розвиток регіону – це процес, який повинен забезпечити зростання економічного добробуту населення регіону шляхом ефективного використання всіх наявних регіональних ресурсів. За умов децентралізації якісно нова роль у економічному розвитку держави належить саме регіонам, при цьому стабільна робота підприємств регіону виступає основою розвитку територіальних громад та сприяє створенню умов розвитку конкурентоспроможності. Економічний розвиток регіону – це процес, який повинен забезпечити зростання економічного добробуту населення регіону шляхом ефективного використання всіх наявних регіональних ресурсів. Прибуткові підприємства регіону стають не лише основою розвитку самого регіону, а й формують базис для сталого економічного зростання. В цьому контексті для таких підприємств регіону важливим є формування ефективної збутової стратегії, особливо для підприємств, які працюють на зовнішніх ринках, де постійно змінюється кон'юнктура ринку та має місце високий рівень конкуренції.

Збутову діяльність доцільно розглядати як складний процес, який включає в себе не лише заходи з формування каналів розподілу та торгівлі товарами і послугами, але і весь спектр заходів, який забезпечує підвищення ефективності продажу, зокрема маркетингові комунікації. При цьому, збутова система підприємства повинна акумулювати в собі всі підрозділи, що забезпечують прибуткову реалізацію продукції, а основними складовими управління збутовою діяльністю є: персонал, ціноутворення та канали розподілу.

Одним з напрямів вдосконалення збутової політики є включення маркетингових комунікацій у збутову систему. саме застосування маркетингових комунікацій може стати складовою ефективною збутовою діяльністю У цьому випадку доцільно говорити про інтегровані маркетингові комунікації як цілісний підхід та як комплекс різних видів таких комунікацій,